

Hensyn til Tilvejebringelsen af de fornødne Midler mente Udvalget, at Regeringerne skulde have Adgang til at udtale sig om, paa hvilken Maade de fornødne Midler bedst kan tilvejebringes, og om Bestemmelser herom burde fastsættes ved internationale Bestemmelser eller overlades til det enkelte Land. Iøvrigt tiltraadte Udvalget i det væsentligste det af Bureauet udarbejdede Udkast.

Udvalgets Indstilling blev uændret vedtaget i Plenarmøde, hvor det derefter med 93 Stemmer imod 4 blev vedtaget at sætte Spørgsmaalet paa Dagsordenen for den XVIII. Konference til endelig Behandling.

Under Forhandlingerne blev det af forskellige Repræsentanter fra Arbejdergruppen fremhævet, at de internationale Bestemmelser maatte garantere Understøttelse til uforskyldt arbejdsløse i alle Fag, og at frivillige Forsikringsordninger i saa Henseende ikke kunde anses for tilstrækkelige.

Arbejdsgivergruppens Repræsentanter udtalte, at Gruppen i og for sig ikke stillede sig afvisende overfor Arbejdsløshedsunderstøttelse i Anledning af Arbejdsløshed, men maatte tage forskellige Reservationer med Hensyn til Omfanget af de Bestemmelser, der kunde gøres til Genstand for internationale Aftaler. Man beklagede fra Gruppens Side, at det ikke var lykkedes at faa optaget i Spørgeskemaerne Punkter, der refererer sig til Spørgsmaalet om Fastsættelse af en Maksimumsunderstøttelse i Forhold til Lønnen.

IV. Hvile og Skifte i automatiske Glasrudefabriker.

I disse Industrier er det nødvendigt, at Driften foregaar kontinuerligt, saaledes at den heller ikke kan afbrydes paa Søndage; man har derfor anset det for nødvendigt at tilvejebringe internationale Bestemmelser, der sikrer, at Arbejderne i disse Industrier faar en ugentlig Hvileperiode.

Spørgsmaalet var til første Behandling; Konferencen vedtog de af det nedsatte Udvalg foreslaaede Spørgeskemaer, som skulde udsendes til Regeringerne til Forberedelse af Spørgsmalets afsluttende Behandling paa næste Konference og vedtog ligeledes, at Spørgsmaalet skulde sættes paa Dagsordenen for Konferencen i 1934.

For Danmark, der ikke har en saadan Industri, er dette Spørgsmaal uden Betydning.

V. Arbejdstidens Nedsættelse.

Dette var vel nok det af Dagsordenens Punkter, der var imødeset med størst Interesse, idet der fra mange Sider stilledes store Forventninger til en international Beslutning om Nedsættelse af Arbejdstiden som et effektivt Middel mod Arbejdsløsheden. Emnet havde været Genstand for en forberedende Behandling paa en af det internationale Arbejdsbureaus Styrelsesraad i Januar 1933 sammenkaldt *teknisk Konference*, der ikke skulde træffe endelig Beslutning, men forberede Sagens Behandling til Forelæggelse paa den ordinære aarlige internationale Arbejdskonference. Denne tekniske Konference*) havde imod Arbejdsgivergruppens Protest udtalt sig til Gunst for international Beslutning om Nedsættelse af Arbejdstiden som et vel egnet Middel, omend kun et enkelt af mange, mod Arbejdsløsheden og havde endvidere udtalt sig for, at Spørgsmaalet burde søges løst gennem Vedtagelsen af en eller flere internationale Konventioner; med Hensyn

*) Direktør E. Dreyer har i »Socialt Tidsskrift«, Februar 1933, givet en indgaaende Redegørelse for denne Konferences Forløb.